

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 37Ek/1677/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124345541
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Dubníček
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124345541.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., právne zast.: JUDr. Martin Bartko, advokát, so sídlom AK Piaristická 6667, 911 01 Trenčín, IČO 42 021 626, proti povinnému: E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, XXX XX E., právne zast.: JUDr. Gabriela Kľačanová, advokátka, so sídlom AK Andreja Kmeťa 17, 036 01 Martin, IČO 42 216 541 o vymoženie 820,80 eur s príslušenstvom, vedenom súdnym exekútorom JUDr. Jozef Martišík ml., Exekútorský úrad Púchov so sídlom Samoty 1061, 020 01 Púchov pod sp. zn. 266EX 250/24, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jozef Martišík ml., Exekútorský úrad Púchov so sídlom Samoty 1061, 020 01 Púchov pod sp. zn. 266EX 250/24 z a m i e t a.

II. Povinný n e m á n á r o k na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 17.07.2024 domáhal od povinného vymoženia 820,80 eur s prísl. na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/34/2018-147 zo dňa 26.05.2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/34/2018-188 zo dňa 06.09.2021 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 6Co/92/2021-240 zo dňa 07.06.2022.

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozef Martišík, ml. vydaním poverenia pod sp. zn. 37Ek/1677/2024 zo dňa 18.07.2024 s európskym spisovým identifikačným číslom: F.:C.:G.:XXXX:XXXXXXXXXX.X, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 266EX 250/24.

3. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 06.08.2024, podaným prostredníctvom právneho zástupcu domáhal zastavenia exekúcie. Povinný v odôvodnení návrhu uviedol, že bol účastníkom súdneho konania sp. zn. 12C/34/2018 pred Okresným súdom Trenčín. V čase podania žaloby, t.j. ku dňu 25.07.2018 bol maloletý a mal 13 rokov. Oprávnený ho zažaloval samostatne, bez toho, aby bol zastúpený zákonným zástupcom alebo procesným opatrovníkom. Jeho rodičia boli žalovaní samostatne ako osoby, ktoré mali nad ním zanedbať náležitý dohľad. V čase podania žaloby nemal procesnú spôsobilosť v zmysle § 67 CSP. Úplnú procesnú spôsobilosť nadobudol dňa 03.12.2022. Povinný ďalej uviedol, že maloleté dieťa má spôsobilosť len také právne úkony, ktoré sú primerané jeho rozumovej a vôľovej vyspelosti, zodpovedajúcej jeho veku. U jeho osoby sa rozsahom jeho procesnej spôsobilosti nezaoberal ani jeden z konajúcich súdov – t.j. ani Okresný súd Trenčín, ani Krajský súd v Trenčíne. Procesného opatrovníka mu súd prvej inštancie ustanovil až dňa 17.02.2021 uznesením sp. zn. 12C/34/2018. Procesný opatrovník ho vôbec nekontaktoval, nepodával za neho vyjadrenia, nepreposielal mu žiadne písomnosti, neoboznamoval ho s výsledkami vykonaných pojednávaní, o jeho

postupe sa dozvedel len príležitostne od jeho rodičov. Nezistoval jeho názor na prejednávajúcu právnu vec. Týmto postojom procesného opatrovníka nemohol v súdnom konaní realizovať jeho základné práva, nemohol sa vyjadrovať, nemohol podať žiadne opravné prostriedky, neboli mu doručované nijaké písomnosti. Doposiaľ mu vôbec neboli doručené rozsudky, ani doložky právoplatnosti alebo vykonateľnosti. Rozsudok dovolacieho súdu mu Okresný súd Trenčín doručil až dňa 22.07.2024, keď na poštovú prepravu ho podal dňa 18.07.2024, t.j. neskôr, ako bol podaný zo strany oprávneného návrh na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti povinný navrhuje, aby exekučný súd exekúciu v súlade s ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v celom rozsahu zastavil. Povinný si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci (1/ prevzatie, príprava zastúpenia, 2/ návrh povinného na zastavenie exekúcie) vo výške 78,92 eur + 2,16 eur za konverziu plnomocenstva.

4. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že sa návrhom na vykonanie exekúcie domáha vymoženia súdom právoplatne priznanej náhrady škody z ublíženia na zdraví. Keďže povinný mu v lehote vykonateľnosti neuhradil súdom právoplatne priznanú pohľadávku, je exekúcia voči povinnému vedená riadne a plne po práve. Povinný vo svojich námietkach neuvádza žiadnu takú právne relevantnú skutočnosť, ktorá by mohla spôsobiť zastavenie exekúcie v zmysle § 61k Exekučného zákona. Cieľom námietok povinného je výkon exekúcie len a len oddialiť. Povinný svoje námietky prezentoval už aj v konaní o dovolaní, pritom Najvyšší súd SR dovolanie povinného ako nedôvodné odmietol. Neexistuje tak žiadny pravdivý zákonný dôvod, ktorý by mohol brániť vymožitelnosti exekučného titulu, a preto oprávnený žiada o riadne vykonanie exekúcie. Oprávnený tak absolútne nesúhlasí so zastavením exekúcie, ako to navrhuje povinný, nakoľko súdom právoplatne priznaná a vykonateľná pohľadávka mu nebola, a to ani v jej časti, uhradená a ani nie je daný iný zákonný dôvod na zastavenie tejto exekúcie.

5. Súdny exekútor predložil návrh povinného na zastavenie exekúcie súdu na rozhodnutie dňa 07.08.2024. Súdny exekútor sa po obsahovej stránke k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

6. Podľa § 48 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína na návrh.

7. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

8. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečo sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61 ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

12. Podľa § 61 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

13. Podľa § 67 CSP každý môže pred súdom samostatne konať v rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony.

14. Podľa § 68 ods. 1 CSP v rozsahu, v akom nemá fyzická osoba spôsobilosť samostatne konať pred súdom, koná za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník.

15. Podľa § 68 ods. 2 CSP procesný opatrovník je osoba ustanovená z dôvodov uvedených v tomto zákone súdom, ktorý spor prejednáva a rozhoduje.

16. Podľa § 69 CSP súd ustanoví procesného opatrovníka fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať pred súdom a nemá zákonného zástupcu. Rovnako postupuje, ak zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať alebo ak je nečinný.

17. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Exekúciu možno vykonať za účelom uspokojenia len skutočne existujúcich práv a povinností za podmienok a spôsobom, ktoré sú stanovené zákonom. Jednou z materiálnych podmienok každej exekúcie je aj existencia exekučného titulu, t.j. právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, resp. iného vykonateľného rozhodnutia, ktorého vykonanie zákon pripúšťa (§ 45 Exekučného poriadku). Inak povedané účelom exekučného konania je nútený výkon tej povinnosti, ktorá bolo účastníkovi s konečnou platnosťou uložená v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu.

18. Predpokladom spôsobilosti súdneho rozhodnutia byť exekučným titulom je jeho právoplatnosť a vykonateľnosť. Inak povedané, na to, aby rozhodnutie bolo exekučným titulom musí disponovať vlastnosťou vykonateľnosti, a teda takou vlastnosťou, ktorá umožňuje nútené splnenie tej povinnosti, ktorá bola rozhodnutím uložená. Vykonateľnosť ako nevyhnutnú vlastnosť exekučného titulu tvoria dve zložky. Formálna vykonateľnosť predstavuje jednak splnenie obsahových náležitostí určených procesnými predpismi na základe ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu a jednak splnenie predpokladov vykonateľnosti po jeho vydaní. Formálna vykonateľnosť sa potom prejavuje ako existencia doložky vykonateľnosti, a teda exekučný titul sa opatrí doložkou vykonateľnosti za predpokladu, že márne uplynula lehota na dobrovoľné splnenie uloženej povinnosti. Materiálna stránka vykonateľnosti predstavuje súhrn takých obsahových náležitostí, ktoré umožňujú jednoznačné a bezproblémové identifikovanie subjektov a rozsahu uloženej povinnosti. Ak sú tieto požiadavky formálnej a materiálnej stránky vykonateľnosti splnené, ich následkom je existencia exekučného titulu, ktorý presne stanovuje práva a povinnosti jednotlivých subjektov (účastníkov exekučného konania) tak, aby bolo zrejmé, čo sa má nútene uskutočniť.

19. Je nesporné, že exekučné konanie sa v posudzovanej veci začalo dňa 17.07.2024, kedy bol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie doručený súdu. Exekučným titulom v predmetnej veci je rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/34/2018-147 zo dňa 26.05.2021, ktorý v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/34/2018-188 zo dňa 06.09.2021 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 6Co/92/2021-240 zo dňa 07.06.2022 nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2022 a vykonateľnosť dňa 25.11.2022.

20. Exekučný poriadok umožňuje povinnému uplatniť procesnú obranu proti exekúcii podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorým povinný vyvoláva spor medzi oprávneným a povinným o vyriešenie otázky dôvodnosti a prípustnosti prebiehajúcej exekúcie a ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov, ktoré zákon ustanovuje taxatívnym spôsobom. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietat všetky skutočnosti dôvodiace zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje toho z účastníkov, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť tvrdená účastníkom konania bola v konaní preukázaná v takom

rozsahu, aby ju súd uznal za pravdivú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, teda povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, je preto vecou povinného a to vo vzťahu k tým skutočnostiam, ktoré tvrdí a z ktorých by v konaní bolo možné vyvodiť pre neho priaznivé právne dôsledky.

21. Pokiaľ povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta, že rozsahom jeho procesnej spôsobilosti v priebehu základného konania, keďže toho času bol maloletým dieťaťom, sa nezaoberal ani Okresný súd Trenčín a ani Krajský súd v Trenčíne, exekučný súd predmetné tvrdenia považuje za tendenčné, nakoľko z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Trenčín, ktorý vo veci konal ako odvolací súd je zrejmé, že povinný proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že je maloletým dieťaťom, ktoré nemôže samostatne konať pred súdom a keďže bol zažalovaný samostatne napriek tomu, že mal byť zastúpený svojimi zástupcami, ide o neodstrániteľnú vadu žaloby. S uvedenou argumentáciou sa uvedený súd vysporiadal a to najmä v bode 25 a 26 rozsudku, keď jednak uviedol, že od procesnej subjektivity je potrebné odlíšiť procesnú spôsobilosť, t.j. spôsobilosť samostatne konať pred súdom a to v rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony, pričom povinný aj keď nemal plnú procesnú spôsobilosť, od začiatku konania bol zastúpený zákonnými zástupcami, rodičmi, ktorí boli zároveň žalovanými v 2. a 3. rade. Exekučný súd zároveň poukazuje na skutočnosť, čo nerozporuje ani sám povinný, že mu v základnom konaní bol súdom ustanovený procesný opatrovník a preto nemôžu v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie obstať námietky povinného ohľadom jeho procesnej spôsobilosti.

22. Exekučný súd ako nedôvodné vyhodnotil aj tvrdenia povinného o tom, že procesný opatrovník ho vôbec nekontaktoval, nepodával za neho vyjadrenia, neoboznamoval ho s výsledkami vykonaných pojednávaní a týmto postojom následne nemohol v súdnom konaní realizovať jeho základné práva, nemohol sa vyjadrovať a nemohol podať žiadne opravné prostriedky. Uvedené tvrdenia okrem toho, že sú prinajmenšom zavádzajúce, keďže ako už bolo vyššie uvedené povinný podal voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa riadny opravný prostriedok a teda odvolanie a zároveň na pojednávaní dňa 07.04.2021 za prítomnosti nielen procesnej opatrovníčky, ale aj rodičov vypovedal, nemožno považovať za dôvod, ktorý by mal za následok zastavenie exekúcie v posudzovanej veci tak, ako to predpokladá v ust. § 61k ods. 1 Exekučný poriadok.

23. Základným predpokladom vykonania exekúcie je existencia práva oprávneného domáhať sa od povinného vymoženého toho, čo mu exekučný titul ukladá za predpokladu, že povinný si povinnosť exekučným titulom dobrovoľne nesplnil. Je nutné poukázať zároveň na skutočnosť, že právoplatné a vykonateľné rozhodnutie je záväzné, nezmeniteľné a vynúiteľné, pričom platí, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať jeho vecnú správnosť a takéto rozhodnutie nie je možné v rámci exekučného konania meniť a ani ho zrušiť. Účelom exekučného konania je nútený výkon povinnosti, ktorá bola účastníkovi s konečnou platnosťou uložená v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu. Exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo súd dovolací, teda súd, v ktorého právomoci je prieskum vecnej správnosti rozhodnutia vydaného v pôvodnom (základnom) konaní, keďže v systéme súdnej moci je zaradený v jej poslednej fáze, ktorej úlohou je zabezpečiť vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva a teda návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako ďalší opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Súd s poukazom na uvedené je preto viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie vecne posudzovať. V exekučnom konaní súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu, ktorý exekučný titul vydal) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by skutočne existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008).

24. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočnosti, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

25. Podľa § 195 Exekučného poriadku trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

26. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

27. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

28. Podľa § 199b Exekučného poriadku oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

29. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

30. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavenie exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

31. Podľa § 199e Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

32. Aj keď exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu, súd sa pri rozhodovaní o trovách exekúcie neradi ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ktorý predstavuje základný kódex upravujúci civilné konanie, ale príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku z dôvodu, že tento upravuje problematiku trov exekučného konania komplexne. Exekučný poriadok ako právny predpis v pozícii lex specialis vymedzuje jednak okruh subjektov, ktorých náklady v exekučnom konaní možno považovať za trovy exekúcie a zároveň to, ktoré ich výdavky sú za trovy považované. Ide o taxatívny výpočet čo znamená, že náklady iných subjektov než účastníkov konania v procesnom postavení oprávneného a povinného, súdneho exekútora a štátu, ale ani iné náklady uvedených subjektov ako tie, ktoré Exekučný poriadok výslovne upravuje, nie je možné za trovy exekúcie považovať. Aj v exekučnom konaní platí základná doktrína platenia trov zaužívaná v civilnom procese, v zmysle ktorej každý z účastníkov platí trovy, ktoré mu v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu. Je preto potrebné rozlišovať medzi platením trov a inštitútom náhrady trov. Tento inštitút teda predstavuje povinnosť pre exekučný súd rozhodnúť o tom, či niektorý subjekt bude mať právo na refundáciu vynaložených trov a ak áno, tak voči komu a v akej výške. Všeobecne platí, že v prípade zastavenia exekúcie súdom, resp. v prípade rozhodnutia súdu, ktorým exekučný súd rozhodol o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má oprávnený voči povinnému nárok na účelne vynaložené trovy, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov ak ide o zastupovanie v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, pričom predpokladom pre priznanie takejto náhrady je miera ich úspechu v prebiehajúcom konaní. Keďže v posudzovanej veci mal oprávnený plný úspech, nakoľko súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a povinnému nepriznal nárok na náhradu v návrhu na zastavenie exekúcie uplatnených trov právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.